

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 461/2020
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела повреда права на основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марије Јоксовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К 706/18 од 30.09.2019. године и Вишег суда у Суботици Кж1 135/19 од 27.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марије Јоксовић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К 706/18 од 30.09.2019. године и Вишег суда у Суботици Кж1 135/19 од 27.12.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 6К 706/18 од 30.09.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела повреда права на основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 60.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 90 дана од правноснажности пресуде, а у случају да окривљени не исплати ову казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан затвора.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци ове пресуде.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ је за остваривање имовинско-правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 135/19 од 27.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Суботици 6К 706/18 од 30.09.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Марија Јоксовић, поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марије Јоксовић, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, је неоснован, док је у осталом делу недозвољен односно нема прописани садржај.

Бранилац окривљеног АА, адв. Марија Јоксовић у захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљени већ прекршајно оглашен одговорним за исто дело, и осуђен пресудом Прекршајног суда у Новом Саду П1 11291/15 од 31. маја 2019. године, а што је супротно начелу забране поновног суђења и кажњавања у истој правној ствари садржано у члану 4. став 1. Протокола број 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода, те да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног, истицао је већ у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 3, став први образложења, дао веома јасне разлоге, које је Врховни касациони суд у свему прихватио у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и на те разлоге упућује.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних правноснажних пресуда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, како се то неосовано наводи у поднетом захтеву.

Захтев за заштиту законитости, поднет је и због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, а које повреде нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног односно његовог браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, те је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног, у образложењу захтева означава и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али не наводи разлоге због којих сматра да је

побијаним правноснажним пресудама дошло до наведене повреде закона, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописани садржај, у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар - саветник
Мила Ристић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Невенка Важић,с.р.